COMPANION TO

AESCHYLUS

METRICAL 🇺🇸
TRIMETERS **3.0**

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΠΕΡΣΑΙ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

TRANSCRIBED FROM

DINDORF'S 1870 EDITION.

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

LETTERS NOT UNDERLINED:
Dindorf (Teubner 1870) and
West (Teubner 1999) agree.

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

According to a legend, Aeschylus died when a soaring eagle dropped a tortoise on his head in an effort to break its shell. That tortoise was typically slow, but was swifter than the eagle just before impact.

Looking up a line by line number in a scroll or book is also typically slow, but could be swift in an efficient layout.

	PDF PAGES	PAGES W/ TEXT	PAGES W/ 100 LL	METRICAL TRIMETERS
AESCH.	56	52	31	4,294
SOPH.	88	86	62	7,567
EUR.	214	211	143	18,118
TOTAL	358	349	236	29,979

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

Notes

Notes

ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
Aesch. ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ᾽ ἐρειπίοις.
Ag. ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ᾽ ἀκήρατον σκάφος
ἤτοί τις ἐξέκλεψεν ἢ ᾽ξῃτήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
664 τύχη δὲ σωτὴρ ναυστολοῦσ᾽ ἐφέζετο,
666 μήτ᾽ ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ᾽ Ἅιδην πόντιον πεφευγότες,
λευκὸν κατ᾽ ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχηι,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
ἡμεῖς τ᾽ ἐκείνους ταὔτ᾽ ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ᾽ ὡς ἄριστα· Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
εἰ δ᾽ οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
680 τοσαῦτ᾽ ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλυών.|
810 πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου δικαίων θ᾽ ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
L1[O] κλυόντες ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
𝔸 εἰς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῶι δ᾽ ἐναντίωι κύτει
ἐλπὶς προσήιει χειρὸς οὐ πληρουμένωι.
καπνῶι δ᾽ ἁλοῦσα νῦν ἔτ᾽ εὔσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήισκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκόπους
ἐπραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
πήδημ᾽ ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ᾽ ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλυών
καί φημι ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ᾽ ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ᾽ ἄνευ φθόνων σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος
ἄχθος διπλοΐζει τῶι πεπαμένωι νόσον,
◆ τοῖς τ᾽ αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
350 838 εἰδὼς λέγοιμ᾽ ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι

KEY:
- within song
- spoken by messenger
- † **crux** †
- | end of series of lines by same speaker
- ◆ row of last line

first word(s) of line OUTLINED: first trimeter of new speaker.

Letters not underlined: Dindorf (Teubner 1870) and West (Teubner 1999) agree.

premiere	prize	trilogy	satyr play
458 BCE	?	**Ag.**	Proteus
		Choe.	
		Eum.	

A1

COMPANION TO

AESCHYLUS

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART, WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-320	**1-100**		
321-557	**101-200**	1049-1237	**501-600**
558-658	**201-300**	1238-1356	**601-700**
659-888	**301-400**	1357-1600	**701-800**
889-1048	**401-500**	1601-1648	**801-848**

2L 𝔸 1-838
3L 𝔹 839-1648

PRINT TWO-SIDED: **3 to 12**

ΘΕΟΥΣ μὲν αἰτῶ τῶνδ᾽ ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆχος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι.
†ἀστέρας† ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ᾽ ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ᾽ ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην,
λύζω· φόβος γὰρ ἀνθ᾽ ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνωι·
ὅταν δ᾽ ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ᾽ ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλάω τότ᾽ οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ᾽ ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ᾽ εὐτυχὴς γένοιτ᾽ ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς
L1[I] εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
𝔸 ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆιδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλ<λ>ων πρέπει·
αὐτός τ᾽ ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ᾽ οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῆιδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ᾽ ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσηι μέγας
βέβηκεν. οἶκος δ᾽ αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ᾽ ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.|
ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ᾽ ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ᾽ εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ᾽ ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσηι φθόνος.|
εὐάγγελος μέν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα·
Aesch. πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλυεῖν·
Ag. ◆ Πριάμου γὰρ ἡιρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.|
πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.|
Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;|

καὶ τἄλλ᾽ ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ᾽ οἶδα τέρψιν οὐδ᾽ ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
τοιόσδ᾽ ὁ κόμπος, τῆς ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίαι λακεῖν.|
αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ᾽ εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.|
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.|
πῶς δῆτ᾽ ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ᾽ οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.|
ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.|
πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;|
ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.|
πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;|
οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ᾽ ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.|
πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῶι στρατῶι L1[I]
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότωι;| 𝔸
εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλωι
γλώσσηι μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ᾽ ἀπευκτὰ πήματ᾽ ἄγγελος πόλει
στυγνῶι προσώπωι πτωσίμου στρατοῦ φέρηι,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῆι μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ᾽ Ἐρινύων·
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν᾽ Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ᾽ ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ᾽ ὠρώρει κακά·
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήικιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίαι Aesch.
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάληι τ᾽ ὀμβροκτύπωι, Ag.
ᾤχοντ᾽ ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβωι.
ἐπεὶ δ᾽ ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,

Aesch. Ag.

τὰ δ᾽ αὖτε χέρσωι καὶ προσῆν πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δαΐων πρὸς τείχεσιν.
ἐξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι
δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ᾽ εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ᾽ ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών·
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ᾽ αὖθις μηδ᾽ ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφωι λέγειν,
τὸν ζῶντα δ᾽ ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ
{…} ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾶι τὸ κέρδος, πῆμα δ᾽ οὐκ ἀντιρρέπει.
ὡς κομπάσαι τῶιδ᾽ εἰκὸς ἡλίου φάει,
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
{…} "Τροίαν ἑλόντες δήποτ᾽ Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ᾽ Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος."
τοιαῦτα χρὴ κλυόντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τόδ᾽ ἐκπράξασα. πάντ᾽ ἔχεις λόγον.|
L2[O] νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
𝔸 αἰεὶ γὰρ ἡβᾶι τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστραι μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.|
ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ᾽ ἦλθ᾽ ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ᾽ ἀνάστασιν.
καί τίς μ᾽ ἐνίπτων εἶπε, "φρυκτώρων δία
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ."
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ᾽ ἐφαινόμην.
ὅμως δ᾽ ἔθυον, καὶ γυναικείωι νόμωι
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ᾽ ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ᾽ ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ᾽ ἀπάγγειλον πόσει·
ἥκειν ὅπως τάχιστ᾽ ἐράσμιον πόλει·
✦ γυναῖκα πιστὴν δ᾽ ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνωι, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,

Aesch. Ag.

χαρά μ᾽ ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.|
εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σου κατηγορεῖ.|
ἦ γάρ τι πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;|
ἔστιν· τί δ᾽ οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.|
πότερα δ᾽ ὀνείρων φάσματ᾽ εὐπιθῆ σέβεις;|
οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.|
ἀλλ᾽ ἦ σ᾽ ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;|
παιδὸς νέας ὣς κάρτ᾽ ἐμωμήσω φρένας.|
ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;|
τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ᾽ εὐφρόνης λέγω.|
καὶ τίς τόδ᾽ ἐξίκοιτ᾽ ἂν ἀγγέλων τάχος;|
Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ᾽ ἀπ᾽ ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῶιον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν {…}
πεύκη, τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
ὁ δ᾽ οὔ τι μέλλων οὐδ᾽ ἀφρασμόνως ὕπνωι
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ᾽ Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ᾽ ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί· L2[O]
σθένουσα λαμπὰς δ᾽ οὐδέ πω μαυρουμένη, 𝔸
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρὰ προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα·
λίμνην δ᾽ ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ᾽ ἐπ᾽ Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
πέμπουσι δ᾽ ἀνδαίοντες ἀφθόνοι μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κατόπτην πρῶν᾽ ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ᾽ ἔσκηψεν, ἔς τ᾽ ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ᾽ Ἀτρειδῶν εἰς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ᾽ οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ᾽ ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾶι δ᾽ ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτο σύμβολόν τέ σοι λέγω
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.|
θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
λόγους δ᾽ ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διανεκῶς θέλοιμ᾽ ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.|
Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆιδ᾽ ἔχουσ᾽ ἐν ἡμέραι.

οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόληι πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῶι κύτει
διχοστατοῦντ' ἂν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαχθέντες, ὡς δὲ δαίμονες
ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὔ τἂν ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῶι
πορθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.|
γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι·
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.|
τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτέ σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῶι πυρός,
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
ὅστις τάδ' ἄλλως τῆιδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.|
ἰὼ πατρῷιον οὖδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτου σε φεγγει τῶιδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών·
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῆιδ' ἐν Ἀργείαι χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν {δ'} αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι καὶ νῦν ὄμμασι
δέξασθε κόσμωι βασιλέα πολλῶι χρόνωι.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνηι φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλληι, τῆι κατείργασται πέδον.
{βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,}
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίαι περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷιον ἔθρισεν δόμον.
διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.|
κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.|
ἔρως πατρώιας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν.|
ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.|
τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.|
πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.|
τῶν ἀντερώντων ἱμέρωι πεπληγμένοι.|
ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;|
πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.|
καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;|
ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.|
εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῶι χρόνωι
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα· τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὔ
στένοντες, οὐ λαχόντες ἤματος μέρος;

Aesch.
Ag.

AGAMEMNON

EXCLUDED (OR “KILLED”):

304 ὤτρυνε θεσμὸν †μὴ ῥαχίζεσθαι† πυρός·
539 🗞 χαίρω τι· †τεθνάναι† δ’ οὐκέτ’ ἀντερῶ θεοῖς.
546 ὡς πόλλ’ ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός <μ’> ἀναστένειν.
547 🗞 πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ’ ἐπῆν στύγος †στρατῶι†;
597 θυηφάγον †κοιμῶντες† εὐώδη φλόγα.
665 🗞 ὡς μήτ’ †ἐν ὅρμωι† κύματος ζάλην ἔχειν
913 θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς †εἱμαρμένα†.
1055 οὔτοι θυραίαν †τῆιδ’† ἐμοὶ σχολὴ πάρα
1090 🎶 {ἆ ἆ·} μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα
1092 🎶 ἀνδροσφαγεῖον καὶ †πεδορραντήριον†.
1197 †λόγωι† παλαιὰς τῶνδ’ ἁμαρτίας δόμων.
1216 στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις †ἐφημένους†.
1343 ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν †πληγὴν ἔσω†.
1377 ἐμοὶ δ’ ἀγὼν ὅδ’ οὐκ ἀφρόντιστος †πάλαι
1378 νείκης παλαιᾶς† ἦλθε, σὺν χρόνωι γε μήν.
1388 οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει †πεσών†
1447 †εὐνῆς† παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
1595 ἔθρυπτ’ †ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος
1596 ἄσημ’·† ὁ δ’ αὐτῶν αὐτίκ’ ἀγνοίαι λαβὼν

L1[O] INCLUDED:

𝔹 7 †ἀστέρας† ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
1079 🎶 ἥδ’ αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ,
1080 🎶 οὐδὲν προσήκοντ’ ἐν γόοις παραστατεῖν.|
1093 🎶 ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Dindorf (Teubner 1870)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς,
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
μόνος δ’ Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτ’ οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ’ ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
ὅτωι δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πῆμ’ ἀποστρέψαι νόσου.
νῦν δ’ εἰς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ’ ἐπείπερ ἕσπετ’, ἐμπέδως μένοι.|
ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνωι δ’ ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ’, ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ’ ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ’ Ἰλίωι.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
πολλὰς κλύουσαν <κλ>ηδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ’ ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ’, ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρωται δικτύου πλέον λέγειν.
εἰ δ’ ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
ἅπαξ ἑκάστωι κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ’ ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ’ οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος,
Στροφίος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ’ ὑπ’ Ἰλίωι σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ’ ἔνι σταγών.

Aesch.
Ag.
L1[O]
𝔹

ἐν ὀψικοίτοις δ’ ὄμμασι_ βλάβας ἔχω
τὰς ἀμφὶ σοὶ κλαίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ’ ὀνείρασι_
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφὶ σοὶ πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
[νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ’ ἀπενθήτωι φρενὶ
λέγοιμ’ ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ’ ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρωι διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.]
τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγγμασιν.
φθόνος δ’ ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
ἔκβαιν’ ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ’, ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωαὶ, τί μέλλεθ’, αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στορνύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
εἰς δῶμ’ ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
τὰ δ’ ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνωι νικωμένη|
Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
L1[I] ἀπουσίαι μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῆι· L1[I]
𝔹 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ’ ἐναισίμως 𝔹
αἰνεῖν, παρ’ ἄλλων χρὴ τόδ’ ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἅβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνηις ἐμοὶ,
μηδ’ εἵμασι στρώσασ’ ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου·
λέγω κατ’ ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ’ ἐν εὐεστοῖ φίληι.
εἰ πάντα δ’ ὡς πράσσοιμεν, εὐθαρσὴς ἐγώ.|
καὶ μὴν τόδ’ εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.|
γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ’ ἐμέ.|
ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ’ ἔρδειν τάδε;|
εἴπέρ τις, εἰδώς γ’ εὖ τόδ’ ἐξεῖπον τέλος.|
τί δ’ ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ’ ἤνυσεν;|
ἐν ποικίλοις ἂν κάρτά μοι βῆναι δοκεῖ.|
μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆις ψόγον.|
φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.|
ὁ δ’ ἀφθόνητός γ’ οὐκ ἐπίζηλος πέλει.|

Aesch. Ag.

λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶι,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ τοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίωι πατρὶ
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.|
Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῂς ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκηι τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.|
σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέραι προσήμενος
κώπηι, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶι δορός;
γνώσει γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῶι τηλικούτωι, σωφρονεῖν εἰρημένον.
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾶις ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆις.|
γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον
L2[O] οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα
𝔹 ἀνδρὶ στρατηγῶι τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;|
καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶι,
σὺ δ' ἐξορίνας <ν>ηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.|
ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῶιδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;|
τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις, οὔ τι δὴ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς <σ>κότωι
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.|
τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
ἔκτειν'; Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχηι
1648 ✦ ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;|

Aesch. Ag.

οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.|
τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.|
ἦ καὶ σὺ νίκην τῆσδε δήριος τίεις;|
πιθοῦ· κρατεῖς μέντοι παρεὶς γ' ἑκὼν ἐμοί.|
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοὶ ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός·
καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς εἱματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' εἰσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίωι χρῆται ζυγῶι·
αὕτη δέ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' εἰς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.|
ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς·
οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προυννεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη. L2[O]
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' εἰς δόμους, 𝔹
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
ὅταν δὲ τεύχηι Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοί σοι τῶνπερ ἂν μέλληις τελεῖν.| 974
♪ τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ.| 997
εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω, 1035 ?
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
καὶ παῖδα γάρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις {...} πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.|
σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων 1048

πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.|
ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
εἴσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγωι.|
ἕπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
1054 πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.|
1056 τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
{...} ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνωι χερί.|
ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.|
ἢ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.|
L2[I] ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
𝔹 ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
1071 ε<ἴ>κουσ' ἀνάγκηι τῆιδε καίνισον ζυγόν.|
1074 ♪ τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
1075 ♪ οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.|
1078 ♪ ἥδ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ,
1079 ♪ οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.|
1082 ♪ ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.|
1083 ♪ χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν·
1084 ♪ μένει τὸ θεῖον δουλίαι περ ἐν φρενί.|
1087 ♪ ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;|
1088 ♪ πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
1089 ♪ ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.|
1093 ♪ ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
1094 ♪ εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.|
1097 ♪ ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
1098 ♪ ἦ μὴν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι
1099 ♪ ἦισμεν, προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.|
1102 ♪ μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν|
1105 ♪ τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
1106 ♪ ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾶι.|
1109 ♪ λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;|
1112 ♪ οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
1113 ♪ ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.|
1178 καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
Aesch. πνέων ἐσάιξειν, ὥστε κύματος δίκην
Ag. ◆ κλύ<ζ>ειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
550 1184 καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν

ὃς οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπωιδὸν Θρηικίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆ<ν> σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνηι θεός,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν,| 1425
καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν· 1431
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
ἕως ἂν αἴθηι πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ <σ>μικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίωι·
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
ἡ κοινόλεκτρος τοῦδε θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἰστοτρίβης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον L2[I]
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν| 1446 𝔹
♪ δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγ<άν>ει βλάβας| 1535
ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου. 1577
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὑτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὗρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷιον αἱμάξαι πέδον.
αὐτοῦ ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τὠμῶι, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας 1594
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾶις, γένει. 1597 Aesch.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον Ag.
ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται, 800

πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
Aesch. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧστινος τυχὼν λέγω·
Ag. τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.|
πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
1376 φάρξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
1379 ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
L3[O] παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
𝔹 μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
1387 Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
1389 κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῆι ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοσδότωι
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.|
εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῶι,
τῶιδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.|
πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστωι καρδίαι πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτέ με ψέγειν θέλεις
ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
1406 ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.|
✦ 1412 νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
1414 οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῶιδ' ἐναντίον φέρων·

ῥινηλατούσηι τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς Aesch.
σύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει. Ag.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων·
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῶι πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μη εἰδέναι| 1196
καὶ πῶς ἂν ὅρκου πῆ<γ>μα γενναίως παγὲν 1198
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σε
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.|
μάντις μ' Ἀπόλλων τῶιδ' ἐπέστησεν τέλει.|
μῶν καὶ θεός περ ἱμέρωι πεπληγμένος;|
προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.|
ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.|
ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.|
ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθετην νόμωι;|
ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.|
ἤδη τέχνησιν ἐνθέοις ἡιρημένη;|
ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.|
πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότωι;| L3[O]
ἔπειθον οὐδέν' οὐδὲν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.| 𝔹
ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.| 1213
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος 1215
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους 1217
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι_;
παῖδες θανόντες, ὡσπερεὶ πρὸς οὐ φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ,
λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρόν, οἴμοι, τῶι μολόντι δεσπότηι
ἐμῶι· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·
νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λεξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῆι τύχηι·
τοιάδε τόλμα_ θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλάν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θύουσαν Ἅιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἄρη
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῆι. 1237

δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμωι σωτηρίαι.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.|
τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
κλυόντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξεικασμένα.
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.|
Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.|
εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.|
ἀλλ' οὔτι παιὼν τῶιδ' ἐπιστατεῖ λόγωι.|
οὔκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.|
σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.|
τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;|
ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.|
τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.|
καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.|
καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.|
αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
λύκωι, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίαι,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει ποτῶι,
κἀπεύχεται θήγουσα φωτὶ φάσγανον
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσεσθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρηι στέφη;
σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ' εἰς φθόρον πεσόντ', ἐγὼ θ' ἅμ' ἕψομαι.
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως, μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
πτωχὸς τάλαινα λιμοθνὴς ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
ἀπήγαγ' εἰς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
θερμῶι κοπεῖσαν φοινίωι προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν·
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
ἥξειν τιν' ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω;
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἷχον πόλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
ἰοῦσα κἀγὼ τλήσομαι τὸ κατθανεῖν·
ἄραρε γάρ τις ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
Ἅιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.|
ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' <αὖ> σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;|
οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνωι πλέω.|
ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.|
ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆι.|
ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.|
ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶι.|
οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.|
ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.|
τί δ' ἐστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;|
τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.|
φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.|
καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.|
ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.|
οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις. |
ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβωι,
ἀλλ' ὡς θανούσηι μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνηι,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσηι.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.|
ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.|
ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίωι δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
ἐχθροῖς φόνευσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ,
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχοῖ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.|
σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;|
ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.|
ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτωι ξίφει.
κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
χρονίζομεν γάρ, οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος

11

Aesch. Seven

οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ᾿ ἐπέσταλται λέγειν·
τούτου δ᾿ ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν,
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσὶν,
ὡς ὄντ᾿ ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῶι τοῦδ᾿· ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρώιων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ᾿ ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν.
οὕτω πετηνῶν τόνδ᾿ ὑπ᾿ οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ᾿ ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν,
καὶ μήθ᾿ ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
μήτ᾿ ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ᾿ ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ᾿ ἔδοξε τῶιδε Καδμείων τέλει.|
ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέληι,
ἐγώ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
θάψασ᾿ ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ᾿ αἰσχύνομαι
ἔχουσ᾿ ἄπιστον τήνδ᾿ ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ᾿ ἄκοντι κοινώνει κακῶν
ψυχὴ, θανόντι ζῶσα συγγόνωι φρενί.
τούτου δὲ σάρκας {...} οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί·
L1[O] τάφον γὰρ αὐτῶι καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
γυνή περ οὖσα τῶιδε μηχανήσομαι
κόλπωι φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
καὐτὴ καλύψω, μηδέ τῶι δόξηι πάλιν·
θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.|
αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.|
αὐδῶ σὲ μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.| 1
τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.|
τράχυν᾿· ἄθαπτος δ᾿ οὗτος οὐ γενήσεται.|
ἀλλ᾿ ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφωι;|
ἤδη τὰ τοῦδ᾿ οὐ διατετίμηται θεοῖς.|
οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνωι βαλεῖν.|
παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.|
ἀλλ᾿ εἰς ἅπαντας ἀνθ᾿ ἑνὸς τόδ᾿ ἔργον ἦν.| 1
ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.|
1053 ✦ ἀλλ᾿ αὐτόβουλος ἴσθ᾿, ἀπεννέπω δ᾿ ἐγώ.|

Letters not underlined:
Dindorf (Teubner 1870) and
West (Teubner 1999) agree.

first word(s) of line OUTLINED:
first trimeter of new speaker.

♫ within song
spoken by messenger
† crux †
✦ row of last line
| end of series of lines
by same speaker

EXCLUDED:

278a στέψω πρὸ ναῶν, πολεμίων δ᾿ ἐσθήματα
472 πέμποιμ᾿ ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχηι δέ τωι
473 καὶ δὴ πέπεμπτ᾿, οὐ κόμπον ἐν χειροῖν ἔχων.
526a Παρθενοπαῖον Ἀρκάδ᾿, Ἀταλάντης γόνον,
876 ♫ φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
882 ♫ ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας

INCLUDED:

277 θήσειν τρόπαια, †πολεμίων δ᾿ ἐσθήματα†
576 καὶ τὸν σὸν αὖθις †πρὸσμολὼν ὁμόσπορον†,
695 φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς †τάλαιν᾿† ἀρὰ

A2

COMPANION TO

AESCHYLUS

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Dindorf (Teubner 1870)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 542 trimeters 3.0

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-209	**1-100**	533-642	**301-400**
210-410	**101-200**	643-1011	**401-500**
411-532	**201-300**	1012-1053	**501-542**

3L 1-1053

PRINT TWO-SIDED:
13 to 18

ΚΑΔΜΟΥ πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια 12 (7C)
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνηι πόλεως
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνωι.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας καὶ τὰν ἔξηβον χρόνωι
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
[ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον ὧι 'στι συμπρεπές,]
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε·
τέκνοις τε, Γῆι τε μητρί, φιλτάτηι τροφῶι·
ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδωι,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους,
ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος πιστοὶ τόδε.
καὶ νῦν μὲν εἰς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ·
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
L1[I] χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνηι·
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίαι,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι 2 (1C)
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶι·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλωι.|
Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ, 2
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
◆ ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου
Ἄρη τ', Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὡρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίαι,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνωι·
μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ

χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;| 704
ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα· 709
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.|
πείθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.|
λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.|
μὴ ἔλθηις ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.|
τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγωι.|
νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶι θεός.|
οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.|
ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;|
θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.| 719
θαρσεῖτε, παῖδες †μητέρων† τεθραμμέναι· 792
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν.
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα·
πόλις δ' ἐν εὐδίαι τε καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφαρξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ', ἐν ἓξ πυλώμασι·
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτης
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.|
τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νεόκοτον πόλει πάλιν;|
{πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν} L1[I] ?
ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.|
τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβωι λόγου.|
φρονοῦσά νῦν ἄκουσον· Οἰδίπου τόκω|
οἲ 'γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.|
οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.|
ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.|
οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.
οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα·
αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
δισσὼ στρατηγώ, διέλαχον σφυρηλάτωι
Σκύθηι σιδήρωι κτημάτων παμπησίαν.
[ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῆι χθονός,
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμως φορούμενοι.
πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνωι.]| 821
δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ 1005
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίαι χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
στέγων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει,
ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνῄσκειν καλόν. 1011

διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον· 13 (8C)
Aesch. χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
Seven ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει, "κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε και πόλιν
ἕξει πατρώιαν δωμάτων τ' ἐπιστροφάς."
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς.
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῶιδε κηρυκευμάτων
μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.|
ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος·
ὤιμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῆι δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμωι δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅπη τελεῖ,
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτωι φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῆι τριχώματος,
Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
L2[O] οὐδ' ἐν πατρώιας μὴν χθονὸς κακουχίαι
οἶμαί νιν αὐτῶι νῦν παραστατεῖν πέλας,
ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμωι φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτωι κάσις. 3 (2C)
ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῶι στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πτερῶν προβλήματα.|
μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένηι
ὀργὴν ὁμοῖος τῶι κάκιστ' αὐδωμένωι·
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον·
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος, 3
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.|
εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ,
◆ ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
685 κακῶν δὲ καἰσχρῶν οὔτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.|
689 ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὖρον, κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
691 Φοίβωι στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.|
695 φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς †τάλαιν'† ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
697 λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.|
702 θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα, 15

λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα·
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείαι φλέγων Aesch.
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων. Seven
καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄκνωι χρονίζεται.
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλωι λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πλευμόνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φάρξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεως· βοᾶι γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ·
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείαι λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσει.|
ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοὶ,
Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενὴς,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηιάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν·
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν· L2[O]
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.| 77
ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ, 182
ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
στρατῶι τε θάρσος τῶιδε πυργηρουμένωι,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίληι
ξύνοικος εἴην τῶι γυναικείωι γένει.
κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ' οἴκωι καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. {…}
τοιαῦτά τἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
λευστῆρα δήμου δ' οὔ τι μὴ φύγηι μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῆι λέγω;| 202
τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ 's πρῶιραν φυγὼν 208
πρύμνηθεν ηὗρε μηχανὴν σωτηρίας, 209

210 νεὼς καμούσης ποντίωι πρὸς κύματι;| 14 (9C)
216 πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν;| ἀλλ' οὖν θεοὺς
218 τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.|
223 μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
225 μήτηρ, γονῆς σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.|
230 ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
232 σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.|
236 οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
238 ἔκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.|
242 μή νυν, ἐὰν θνῄσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τούτωι γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνωι βροτῶν.|
καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.|
μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.|
στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.|
οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.|
δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.|
οὐ σῖγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;|
ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶις πυργώματα.|
οὐκ εἰς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;|
θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.|
L2[I] αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.|
ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.|
ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.|
μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρας ὧν ἁλῶι πόλις.|
παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;|
ἀψυχίαι γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.|
αἰτουμένωι μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.| 4 (3C)
λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.|
σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.|
σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.|
τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
εὔχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεούς·
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ 4
ὀλολυγμὸν ἱρὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
✦ θάρσος φίλοις, λύουσα πολεμίων φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης,
Aesch. [μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
Seven ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θήσειν τρόπαια, †πολεμίων δ' ἐσθήματα†,]
278 λάφυρα δάιων δουρίπηχθ' ἁγνοῖς δόμοις.

μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός·
μαχώμεθ'· οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον."
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον ηὔδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλωι·
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτωι σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.|
φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς ἧς ἀσύμφορος.
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ὡς γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίας πλέωις
ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστωι γένει,
ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι
ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος· down one
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνωι 'δάμη, up one
οὕτως ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνήρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίαι φρενῶν
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν L2[I]
Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμον οὐδὲ λήματος κάκηι,
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχηι,
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῶι φῶτα Λασθένους βίαν
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται.
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.| 625
τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις 631
λέξω, τὸν αὐτοῦ σὸν κασίγνητον, πόλει
οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσεν,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρ' ὅπως ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους Aesch.
καλεῖ πατρώιας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν Seven
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος 642

Aesch. Seven

15 (10C)

βλάστημια καλλίπρῳρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
ὁ δ' ὠμὸν, οὔ τι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτωι
σάκει, κυκλωτῶι σώματος προβλήματι,
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφοισι νωμᾶι, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
φέρει δ' ὑφ' αὑτῆι φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶιδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην.
{...} μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ,
μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.|
εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν.
ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῶιδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾶι τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
εἴσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακὰ,
L3[O] οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
ἢ 'ξωθεν εἴσω τῶι φέροντι μέμψεται,
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
562 θεῶν θελόντων ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.|
568 ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,
ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν· 5 (4C)
Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν·
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν δ' Ἀδράστωι τῶνδε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὖθις †πρὸσμολὼν ὀμόσπορον†, 5
ἐξυπτιάζων ὄμμα Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῆι τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
◆ καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα
"ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς,
καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη,
πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
587 ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,

Aesch. Seven

τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγηις τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ ξὺν ἑβδόμωι
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολὼν,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.| 286
ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ 369
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
σπουδῆι διώκων πομπίμους χνόας ποδοῖν.
καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος,
ὥστ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.|
λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσιν
βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾶι περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
μεσημβριναῖς κλαγγῆισιν ὡς δράκων βοᾶι·
θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφὸν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίαι.
τοιαῦτ' ἀΰτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῶι
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον· L3[O]
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσωι σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόποις σαγαῖς
βοᾶι παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει κλύων.
τίν' ἀντιτάξεις τῶιδε; τίς Προίτου πυλῶν
κλῄθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;|
κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'ννοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῶι τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκοπον τόδε
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
καὐτὸς κατ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.

αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ. 16 (11C)
σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
416 εἴργειν τεκούσηι μητρὶ πολέμιον δόρυ.|
422 τούτωι μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτρασιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν·
τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσήικασεν·
ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν "πρήσω πόλιν."
τοιῶιδε τῶιδε φωτί τίς ξυστήσεται,
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;|
καὶ τῶιδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος
L3[I] δρᾶν, θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων στόμα
χαρᾶι ματαίαι θνητὸς ὢν εἰς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη·
πέποιθα δ' αὐτῶι ξὺν δίκηι τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξεικασμένον.
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῶι, κεἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν, 6 (5C)
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
451 λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.|
457 καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτωι γὰρ Ἐτεόκλοι τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου 'πήδησεν εὐχάλκου κράνους, 6
πύλαισι Νηΐσταισι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
◆ δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον νόμον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
βοᾶι δὲ χοὖτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων·
καὶ τῶιδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.| {...} 471 ALT
Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους, 474 ALT
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλωι, μηδέ μοι φθόνει λέγων.| 480
τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων 486
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῆι παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
ἅλω_ δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾶι πρὸς ἀλκὴν Θυιὰς ὣς φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.|
πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλὰς ἥδ' ἀγχίπτολις,
πύλαισι γείτων' ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
εἴρξει νεοσσῶν ὣς δράκοντα δύσχιμον· L3[I]
Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡιρέθη, θέλων
ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείαι τύχης,
οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐθ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός, Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν·
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῶι ξυστήσεται.
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίωι δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
πρὸς τῶν κρατούντων _ ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχηι·
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντηρέτας,
Ὑπερβίωι δὲ πρὸς λόγον τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.| 520
οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω, 526
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίαι
Διός· τόδ' αὐδᾶι μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου 532

σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος· 17
Aesch. τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.|
Eum. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
✦ τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μύσος
πρὸς χειρὶ τὴμῆι τὸ σὸν ἐφεζόμην βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι ν<ε>οθηλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσει τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα·
ξὺν ὧι σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
εἰς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασι_
κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῆι Λοξίας ἐπαίτιος,
L1[O] ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίαι,
𝔸 εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξοιμι τοὺς ἐπαιτίους.
σὺ δ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ_ τάδ' αἰνέσω.|
τὸ πρᾶγμα μεῖζον ἤ τις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου<ς> δίκας. 1
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
ὁμῶς δ' ἄμομφον ὄντά σ' αἱροῦμαι πόλει.
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώραι μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος. 1
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφότερα, μένειν
? πέμπειν τε τάσδε, πῆμ' ἀμηχάνως τ' ἔχει.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἀπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστάς ὁρκίους αἱρουμένη
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
{...} ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
τάξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
489 ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον_ φρεσίν.|
350 554 🎶 τὰ πόλλα παντόφυρτ' ἄγοντ' ἄνευ δίκας 19

KEY:
🎶 within song
spoken by messenger (none)
† crux †
| end of series of lines by same speaker
✦ row of last line

first word(s) of line OUTLINED:
first trimeter of new speaker.

Letters not underlined:
Dindorf (Teubner 1870) and
West (Teubner 1999) agree.

premiere	prize	trilogy	satyr play
458 BCE	?	Ag.	Proteus
		Choe.	
		Eum.	

A3

COMPANION TO

AESCHYLUS

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

METRICAL
TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-100	**1-100**		
101-236	**101-200**	616-718	**401-500**
237-440	**201-300**	719-860	**501-600**
441-615	**301-400**	862-1031	**601-654**

2L 𝔸 1-554
2L 𝔹 562-1031

PRINT
TWO-SIDED:
19 to **26**

Πρῶτον μὲν εὐχῆι τῆιδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ’ ἕζετο
◆ μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῶι τρίτωι
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθέζετο,
Φοίβη· δίδωσι_ δ’ ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοίβωι· τὸ Φοίβης δ’ ὄνομ’ ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ’ ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
εἰς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησσοῦ θ’ ἕδρας.
πέμπουσι δ’ αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ’ αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ’ ἐστὶ Λοξίας πατρός.
τούτους _ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προνάια δ’ ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή·
Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ’ ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,
L1[I] λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον·
𝔸 Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶι
ἄριστα δοῖεν· κεἰ πάρ’ Ἑλλήνων τινὲς,
ἴτων πάλωι λαχόντες, ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός.
ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ’ ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
πάλιν μ’ ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν μήτέ μ’ ἀκταίνειν βάσιν·
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκείαι σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ’ ἐπ’ ὀμφαλῶι μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ’ ἐλαίας θ’ ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστωι σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῶι· τῆιδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
Aesch. εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
Eum. οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
οὐδ’ αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
50 εἶδόν ποτ’ ἤδη Φινέως γεγραμμένας {...}

18 (12C)
2 (1C)
2
20

ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ’ ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα, δαιμόνων σκιά<ν>.
οὐδ’ ἀντιφωνεῖς, ἀλλ’ ἀποπτύεις λόγους
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῶι σφαγείς·
ὕμνον δ’ ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.| 306
πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν 397
ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατουμένη,
ἣν δῆτ’ Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ’ ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
κώλοις ἀκμαίοις τόνδ’ ἐπιζεύξασ’ ὄχον.
καινὴν δ’ ὁρῶσα τήνδ’ ὁμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ’ ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ’ ἐστέ; πᾶσι δ’ εἰς κοινὸν λέγω·
βρέτας τε τοὐμὸν τῶιδ’ ἐφημένωι ξένωι,
ὑμᾶς δ’ ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ’ ἐν θεᾶσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας
οὔτ’ οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασι_.
λέγειν δ’ ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικαίων ἠδ’ ἀποστατεῖ θέμις.|
πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρηι.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα. L1[I]
Ἀραὶ δ’ ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.| 𝔸
γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ’ ἐπωνύμους.|
τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.|
μάθοιμ’ ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.|
βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.|
καὶ τῶι κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;|
ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.|
ἦ καὶ τοιαύτας τῶιδ’ ἐπιρροιζεῖς φυγάς;|
φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.|
ἄλλαις ἀνάγκαις, ἤ τινος τρέων κότον;|
ποῦ γὰρ τοσοῦτο_ κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;|
δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα.|
ἀλλ’ ὅρκον οὐ δέξαιτ’ ἄν, εἰ δοῦναι θέλοιν.|
κλυεῖν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.|
πῶς δή, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.|
ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.|
ἀλλ’ ἐξέλεγχε, κρῖνε δ’ εὐθεῖαν δίκην.|
ἦ κἀπ’ ἐμοὶ τρέποιτ’ ἂν αἰτίας τέλος;|
πῶς δ’ οὔ; σεβοῦσαί γ’ ἀξίαν ἐπαξίων;|
τί πρὸς τάδ’ εἰπεῖν, ὦ ξέν’, ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς Aesch.
τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ’ ἀμυναθοῦ ψόγον· Eum.
εἴπερ πεποιθὼς τῆι δίκηι βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἐμῆς πέλας 300

οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
Aesch. ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
Εὐμ. ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν.
✦ ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σῴζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά,
αὐτοῦ φυλάσσων ἀμμενῶ τέλος δίκης.|
εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς·
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾶι
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν
ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών·
254 ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾶι.
259 ♫ περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
261 ♫ τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῷιον χαμαί,
264 ♫ ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
♫ ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
♫ φεροίμαν βοσκὰν πώματος δυσπότου·
267 ♫ καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,
269 ♫ ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν
272 ♫ ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
L2[O] 273 ♫ μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν|
𝔸 276 ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι
278 σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῶιδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίαι θεοῦ
Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίαι·
[χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν
πιστὸν δικαίως εἰς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικῆς
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός,
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.|
οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον

19 (13C) δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι· Aesch.
ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν· Eum.
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα·
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατὶ μὴ μεταστένειν πόνον.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότηι δόμων
αὐτῶι μελέσθω Λοξίαι μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.|
οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
ὕπνωι πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε·
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένηι.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς
[βεβῶτ' ἀν' αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα] L2[O]
ὑπέρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις. 𝔸
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
3 (2C) μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷιον δέμας.|
ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μἀδικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστᾶι, καὶ τὸ μἀμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.|
μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
3 σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
Ἑρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην· σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπωι τύχηι.|
εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὧν μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· προυννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,

οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίαι ὅθεν.
◆ εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέραι δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάραι πυρὸς
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
ὤρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
116 ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμήστρα καλῶ.|
118 μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·|
121 ἄγαν ὑπνώσσεις κοὐ κατοικτίζει_ πάθος·
122 φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.|
124 ὤζεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;|
126 ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
128 δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.|
131 ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγάνεις δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου.
L2[I] τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
𝔸 μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνωι.
ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι_·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῶι
ἔπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν,
ἀτμῶι κατισχ<ν>αίνουσα, νηδύος πυρί.|
ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
142 ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾶι.
146 ♪ ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεται θ' ὁ θήρ.
150 ♪ νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
153 ♪ τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
155 ♪ ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν
162 ♪ τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
169 ♪ ἐφεστίωι δὲ μάντις ὢ<ν> μιάσματι
174 ♪ κἀμοί τε λυπρός καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,|
179 ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
Aesch. ἀνῆις ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,
Eum. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
150 ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρύχοι

20 (14C) δίκαι σφαγαί τε σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις ἠδ' ἀκρωνία,
λευσμός τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς· λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.|
ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὢν παναίτιος.|
πῶς δή; τοσοῦτο_ μῆκος ἔκτεινον λόγου.|
ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.|
ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;|
κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.|
καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.|
καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;|
οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφοροι μολεῖν.|
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.|
τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.|
τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.|
τί γὰρ γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;|
οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.| L2[I]
ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω 𝔸
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
Κύπρις δ' ἄτιμος τῶιδ' ἀπέρριπται λόγωι,
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
4 (3C) ὅρκου 'στὶ μείζων, τῆι δίκηι φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς
τὸ μὴ τίνεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότωι,
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτά σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαίτεραν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.|
4 τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.|
σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.|
τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγωι.|
οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.|
μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγει.
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῶιον, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγέτω.|
ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει Aesch.
τοῦ προστροπαίου μῆνις, ἢν προδῶι σφ' ἑκών.| Eum.
ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμασιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα, 200

Aesch.
Eum.
◆

EXCLUDED:

119 †φίλοις γάρ εἰσιν, οὐκ ἐμοί,† προσίκτορες.
277 †πολλοὺς καθαρμούς,† καὶ λέγειν ὅπου δίκη
409a <ὑμῖν τε· τόνδε μὲν γὰρ ἐν ξένοις λέγω,>
567 ___ †εἴτ'† οὖν διάτορος Τυρσηνικὴ
638 †ταύτην τοιαύτην† εἶπον, ὡς δηχθῆι λεώς,
652 πῶς †γὰρ τὸ φεύγειν† τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
688 πάγον δ' †Ἄρειον† τόνδ', Ἀμαζόνων ἕδραν
696 [W 693] αὐτῶν πολιτῶν μὴ †πικαινόντων† νόμους
751 †βαλοῦσά τ' οἶκον† ψῆφος ὤρθωσεν μία.
849 †καὶ τῶι μὲν† εἶ σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
857 †ὅσην† παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
861 μητ' †ἐξελοῦσ' ὡς† καρδίαν ἀλεκτόρων

INCLUDED:

652 πῶς †γὰρ τὸ φεύγειν† τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·

L1[O]
𝔹

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Dindorf (Teubner 1870)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

21 𝅘𝅥𝅮 δύαις λαπαδνὸν οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·| 562
κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργαθοῦ, 566
σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη 568
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῶι.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
καὶ τῶνδ', ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῆι δίκη.|
ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε.|
καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ νόμωι
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τῶιδ' ἐγὼ καθάρσιος,
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
ὅπως <τ'> ἐπίσται τήνδε κύρωσον δίκην.|
ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.|
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.|
ἔκτεινα· τούτου γ' οὔτις ἄρνησις πέλει.|
ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.|
οὐ κειμένωι πω τόνδε κομπάζεις λόγον.|
εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.|
λέξω· ξιφουλκῶι χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.|
πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασι_;|
τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.|
ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;|
καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.|
ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.|
πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.|
νεκροῖσί νυν πέπεισθι μητέρα κτανών.|
δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτοιν.|
πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.|
ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανε_.|
τοιγὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνωι;|
τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῆι;|
οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.|
ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;|
πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μιαιφόνε,
ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;|
ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκηι κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῆι σῆι φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.|
λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
23 θεσμὸν δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.

Aesch.
Eum.

L1[O]
𝔹

οὐπώποτ’ εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
◆ τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ’ ὅσον σθένει μαθεῖν,
βουλῆι πιφαύσκω δ’ ὔμμ’ ἐπισπέσθαι πατρός·
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.|
Ζεύς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
φράζειν Ὀρέστηι τῶιδε, τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;|
οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὔ τι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ’ Ἀμαζόνος,
ἀλλ’ ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἵ τ’ ἐφήμενοι
ψήφωι διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ’ ἄμεινον εὔφροσιν δεδεγμένη
{…} δροίτηι περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶρος περεσκήνωσεν, ἐν δ’ ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ’ ἄνδρα δαιδάλωι πέπλωι.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.|
πατρὸς προτιμᾶι Ζεὺς μόρον τῶι σῶι λόγωι·
αὐτὸς δ’ ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
L1[I] πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
𝔹 ὑμᾶς δ’ ἀκούειν ταῦτ’ ἐγὼ μαρτύρομαι.|
ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειας, ἔστι τοῦδ’ ἄκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ’ ἐπειδὰν αἷμ’ ἀνασπάσηι κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἐστ’ ἀνάστασις.
τούτων ἐπωιδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμός, τὰ δ’ ἄλλα πάντ’ ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.|
πῶς †γὰρ τὸ φεύγειν† τοῦδ’ ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ’ ὅμαιμον ἐκχέας πέδοι,
ἔπειτ’ ἐν Ἄργει δώματ’ οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;|
καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ’ ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένη τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ’ ὁ θρῴσκων, ἡ δ’ ἅπερ ξένωι ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψηι θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
Eum. πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ’ ἄνευ μητρός· πέλας
Aesch. μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
{…} οὐδ’ ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ’ οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.

φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι_ {…}
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ’ ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπηι.|

L1[I]
𝔹
Aesch.
Eum.

862 ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσηις Ἄρη
Aesch. ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
Eum. θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
✦ ἐν ὧι τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαί σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
869 χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.|
881 οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά,
ὡς μήποτ' εἴπηις πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτἂν δικαίως τῆιδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῶι.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρωι χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένηι.|
ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν;|
πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.|
καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;|
ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.|
σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε μὲ σθένειν τόσον;|
τῶι γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.|
L2[O] καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσει χρόνου;|
𝔹 ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.|
θέλξειν μ' ἔοικας καὶ μεθίσταμαι κότου.|
τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.|
τί οὖν μ' ἄνωγας τῆιδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;|
ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνωι,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτά σοὔστι· τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
915 τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.|
1021 αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
ἐς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους
ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμόν, δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῆιδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
650 1027 παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων. {...}

23 (15C) [ἐγὼ δέ, Παλλάς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν, Aesch.
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον, Eum.
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.]|
ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων.|
ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.|
τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;|
ἠχούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίαι
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.|
κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμόν, Ἀττικὸς λεώς, L2[O]
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ. 𝔹
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον, 683 [West 704]
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ 684 [W 705]
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι. 685 [W 706]
[ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῶι 686 [W 683]
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον. **687** [W 684]
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον **689** [W 686]
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν 690 [W 687]
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε· 691 [W 688]
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος 692 [W 689]
πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῶι σέβας 693 [W 690]
ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μἀδικεῖν 694 [W 691]
σχήσει τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς, **695** [W 692]
κακαῖς ἐπιρροαῖσι· βορβόρωι θ' ὕδωρ **697** [W 694]
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν. 698 [W 695]
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον 699 [W 696]
7 (4C) ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν, 700 [W 697]
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. 701 [W 698]
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;] 702 [W 609]
τοιόνδέ τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας 703 [W 700]
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον 704 [W 701]
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει, 705 [W 702]
οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις. 706 [W 704]
7 ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ
καὶ ψῆφον αἴρειν καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.|
καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.|
κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.|
ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἁγνὰ μαντεύσει νέμων.|
ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
25 πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;| 718 500

λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης 24 (16C)
βαρεῖα χώραι τῆιδ᾽ ὁμιλήσω πάλιν.|
ἀλλ᾽ ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
◆ θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ᾽ ἐγώ.|
τοιαῦτ᾽ ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.|
οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ᾽ εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;|
σύ τοι παλαιὰν διανομὴν καταφθίσας
οἴνωι παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.|
σύ τοι τάχ᾽ οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.|
ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ᾽ ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.|
ἐμὸν τόδ᾽ ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ᾽ Ὀρέστηι τήνδ᾽ ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτίς ἐστιν ἥ μ᾽ ἐγείνατο,
τὸ δ᾽ ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῶι, κάρτα δ᾽ εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾶι δ᾽ Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῆι.
ἐκβάλλεθ᾽ ὡς τάχιστα τευχέων πάλους
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ᾽ ἐπέσταλται τέλος.|
L2[I] ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;|
𝔹 ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ᾽ ὁρᾶις τάδε;|
νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ᾽, ἢ φάος βλέπειν.|
ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.|
πεμπάζετ᾽ ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
750 γνώμης δ᾽ ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,| 8 (5C)
752 ἀνὴρ ὅδ᾽ ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.|
ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
γαίας πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
"Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου 8
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
Σωτῆρος, ὃς πατρῶιον αἰδεσθεὶς μόρον
σῴζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν."
ἐγὼ δὲ χώραι τῆιδε καὶ τῶι σῶι στρατῶι
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοί τιν᾽ ἄρη δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
Aesch. ἐλθόντ᾽ ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
Eum. [αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
769 ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχωι δορὶ
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.]
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεὼς
πάλαισμ᾽ ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.|
♪ ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
♪ καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
♪ ἐγὼ δ᾽ ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος| 780
ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν. 794
οὐ γὰρ νενίκησθ᾽, ἀλλ᾽ ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ᾽ ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίαι σέθεν.
ἀλλ᾽ ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτός θ᾽ ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταὖτ᾽ Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ τῆι γῆι τῇδε μὴ βαρὺν κότον
σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ᾽ ἀκαρπίαν
τεύξητ᾽, ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ᾽ ἐσχάραις
ἕξειν, ὑπ᾽ ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.|
♪ καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.| 809 L2[I]
οὐκ ἔστ᾽ ἄτιμοι, μηδ᾽ ὑπερθύμως ἄγαν 824 𝔹
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῇδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
ἐν ὧι κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ᾽ οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ᾽ εὐπειθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ ᾽κβάλῃς ἔπη χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ᾽ ἔτ᾽ ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ᾽ ἐς αἰεὶ τόνδ᾽ ἐπαινέσεις λόγον.| 836
ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ. 848
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. 850
ὑμεῖς δ᾽ ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ᾽ ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως {...}
τεύξει παρ᾽ ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων, 856 Aesch.
σὺ δ᾽ ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς 858 Eum.
μήθ᾽ αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι, 860

EXCLUDED:

266 χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα †μηνιαῖ' ἄκη†
302 τί δῆ≤τα≥ πρὸς ταῦτ' ἄλοχο≤s≥ ἰσχυρὰ Διός;
317 Λιβύη, μέγιστης ὄνομα γῆς <{…}> καρπουμένη.
325 δοκεῖτε <δή> μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός
344 εἴπέρ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοιν≤ων≥ὸς ἦν.
355 †νεύονθ'† ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν·
415 βαρὺν ξύνοικον θησόμε≤σ≥θ' Ἀλάστορα,
471 τόδ' ἐσ≤β≥έβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
494 βωμοὺς προνάους καὶ †πολισσούχων† ἕδρας
514 ἀεὶ δ' †ἀνάκτων† ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
604 δήμου κρατοῦσα χείρ ≤θ'≥ ὅ≤πηι≥ πληθύ≤ν≥εται.
619 λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ<s> πόλεως φανέν
763 ἔχοντας ὀργὰς χρὴ φυλάσσεσθαι †κράτος†.
785 🎶 κελαινόχρων δὲ πάλλεται φίλον κέαρ.
790 🎶 πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῶιδε χριμφθῆν≤αι≥ χροΐ· [!]
875 🗞 †πικρότερ' ἀχέων οἰζύος ὄνομ' ἔχων†.
883 🗞 ὅσον τάχιστα· μηδέ τι≤s≥ σχολαζέτω.
910 🗞 ἐπεὶ οὐκ ἀκούε≤τ' ὀ≥ξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.
931 🗞 καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλ≤λ≥ειν τορῶς
939 εἴσηι <σύ> τ' αὐτὸς χοἰ ξυνέμποροι σέθεν.
959 εὔθυμεῖν ἔστιν εὐτύκους ναίειν δόμους
961 πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονο≤ρ≥ρύθμους δόμους.
984 φίλους πικρῶς ἤκουσαν α≤ὐ≥τανεψίους·
990 χάριν σέβεσθαι †τιμιωτέραν ἐμοῦ†.

EXCLUDED:

734 🎶 πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
🎶 ἥκουσι· μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσωι χρόνου.
736 🎶 περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως
739 🎶 ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
740 🎶 θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
🎶 ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
🎶 μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
743 🎶 δοριπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
746 🎶 πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
🎶 θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινωμένους.
🎶 μόνην δὲ μὴ πρόλ<ε>ιπε, λίσσομαι πάτερ·
749 🎶 γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐχ ἔνεστ' ἄρης.
753 🎶 καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
🎶 εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
🎶 οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη
756 🎶 δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
786 🎶 πατρὸ≤s≥ σκοπαὶ δέ μ' εἷλον· οἴχομαι φόβωι.
792 🎶 πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
793 🎶 πρὸς ὃν κύφελλ' ὑδρηλὰ γίγνεται χιὼν,
800 🎶 κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις
801 🎶 ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·

KEY:
- 🎶 within song
- 🗞 spoken by messenger
- † **crux** †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

first word(s) of line OUTLINED: first trimeter of new speaker.

Letters not underlined: Dindorf (Teubner 1870) and West (Teubner 1999) agree.

premiere	prize	trilogy	satyr play
463 BCE	?	**Supp.**	Amymone
		Egyptians	
		Danaids	

A4

COMPANION TO

AESCHYLUS

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART, WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
176-276	**1-100**		
277-440	**101-200**	622-960	**301-400**
441-621	**201-300**	962-1017	**401-440**

3L 176-1017

PRINT TWO-SIDED: **27** to **32**

Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε 25
πιστῶι γέροντι τῶιδε ναυκλήρωι πατρί·
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ' ἔπη δελτουμένας.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ,
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι_.
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθυμμένος
ὠμῆι ξὺν ὀργῆι τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς οὕνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς, ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διὸς,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ' ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῆι δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ σεσωφρονισμένων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγωι
L1[I] γένηι· τὸ τῆιδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος. L1[I]
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς·
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.|
Πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦσαν ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.|
207 [W210] ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.| 1
208 [W208] θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.|
209? [W207] μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.|
209? [W209] ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μἀπολωλότας.|
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.|
{…}| καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.|
καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,|
ἁγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.| 1
◆ εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς.|
συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.|
τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;|
ὁρῶ τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ.|
ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί.|
Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.|
ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.|
Aesch. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν Aesch.
Supp. σέβεσθ'· ἐν ἁγνῶι δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων Supp.
ἵζεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβωι,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.

962 τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
Aesch. πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ
Supp. ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;|
980 ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
983 καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρωι θανὼν
λάθοιμι, χώραι δ' ἄχθος αἰείζων πέλοι.
989 {...} τοιῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ_ φρενὸς
991 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεται χρόνωι.
πᾶς δ' ἐν μετοίκωι γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
[θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ, τί μήν;
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις,
κἄωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ.]
L2[O] καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος οὕνεκ' ἠρόθη δορὶ,
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα·
τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.|
τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
1017 ◆ ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.|

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Dindorf (Teubner 1870)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

26 ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πατρὸς Aesch.
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν Supp.
φύγηι ματαίων αἰτίας, πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾶι τόδε.|
ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνελληνόστολον
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ _πυκώμασι_
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχωι.
καὶ τἄλλα, πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.|
εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;|
πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσὴς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
ἶνις Πελασγὸς, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης. L2[O]
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' ἁγνὸς ἔρχεται
Στρυμὼν, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ·
ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περραιβῶν χθόνα,
2 Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
2 τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι_
δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν. 267
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἆπις Ἀργείαι χθονὶ
μνήμην τότ' ἀντίμισθον ηὗρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω·
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.|
βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρμά τ' εὐτέκνου βοός·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πιστὰ προσφύσω λόγωι.| 276

ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλυεῖν ἐμοί, 27 (17C)
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξίν ἐστε κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις·
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδῶν τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας·
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβότους {τ'} Ἀμάζονας,
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤικασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς <δ'> ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
◆ ὅπως γένεθλον σπέρμά τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.|
κληιδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῆιδ' ἐν Ἀργείαι χθονί,|
293 ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
295 μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶι;|
296 κἀκρυπτά γ' Ἥρας ταῦτ' ταῦτα τἀμπαλαγματα.|
298 {...} πῶς οὖν τελευτᾶι βασιλέων νείκη τάδε;|
βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.|
οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἔτ' εὐκραίρωι βοΐ;|
301 φασίν, πρέποντα βουθόρωι ταύρωι δέμας.|
303 τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.|
ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;|
L2[I] Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.|
τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμωι βοΐ;|
βοηλάτην_ μύωπα κινητήριον·|
οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.|
τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῶι δρόμοι.|
καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.|
311 καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.| {...}| 3 (1C)
313 καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.|
τί<ς> οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;|
315 Ἔπαφος, ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.| {...}|
318 τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;|
Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.|
τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τούτο<υ> μοι φράσον.|
Δαναός, ἀδελφὸς δ' ἐστι **πεντηκοντάπαις**.| 3
◆ καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνωι λόγωι.|
Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος
324 πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον.|
326 τἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῶια δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;|
ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν·
Aesch. ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
Supp. κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
ἔχ<θ>ει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;|
333 τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν

πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα 906
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.| 907
ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἐπισπάσας κόμης,| 909
οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ τίνος φρονήματος 911
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσα<ς> φρενί.|
τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;|
ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.|
πῶς δ' οὐχί; τἄμ' ὀλωλόθ' εὑρίσκων ἄγω.|
ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;|
Ἑρμῆι, μεγίστωι προξένωι μαστηρίωι.|
θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.|
τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.|
οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.|
ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται.|
κλαίοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.|
ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.|
οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.|
λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.|
ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῶι φρονήματι.|
ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον, 930
ἕκαστα, πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς 932
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο L2[I]
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῆι
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.|
τί σοὶ λέγειν χρὴ τοὔνομ'; ἐν χρόνωι μαθὼν 938
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν 940
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία {...}
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίαι
στόλον γυναικῶν. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶ<ς>
γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ **πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα**,
οὐδ' ἐν πτυχαῖς **βίβλων κατεσφραγισμένα**,
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.|
ἦ 'σται τάδ', ἢ δεῖ πόλεμον ἀρεῖσθαι νέον·
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.|
ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ', οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι ξὺν φίλαις ὀπάοσι
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν,
πύργων βαθείαι μηχανῆι κεκλῃμένην. Aesch.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια, Supp.
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾶι χερί. 958
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις, 960

ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε. 28 (18C)
Aesch. δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπιθεῖς στροφὰς
Supp. 624 δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.|
710 εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον· εὔσημον γάρ οὔ με λανθάνει·
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεὼς,
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασι_ βλέπουσ' ὁδὸν,
οἴακος ἰθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσα, τὼς ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νάϊοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ_'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μάμελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἢ πρέσβις μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως_ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆι,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
L3[O] θάρσει· χρόνοι τοι κυρίωι τ' ἐν ἡμέραι
733 θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.|
760 ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.|
762 ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων|
764 οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολὴ,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία 4 (2C)
εἰς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
εἰς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου· φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτει<ν> νὺξ κυβερνήτηι σοφῶι.
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλὴ, πρὶν ὅρμωι ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ 4
◆ φρόνει μέν ὡς ταρβοῦσα μάμελεῖν θεῶν,
{...} πράξας ἀρωγήν· ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
775 πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσωι φρενί.|
873 [W872] ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς·
874 [W873] Αἰγυπίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερεθορεῖ.|
882 βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
884 ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἅζεται.|
893 οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
894 οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῆι.|
903 εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
904 λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.|

λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;|
ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς Αἰγύπτου γένει.| Aesch.
πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;| Supp.
τίς δ' ἂν φιλοῦσ' ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;|
σθένος μὲν οὕτω μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.|
καὶ δυστυχο<ύ>ντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.|
πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;|
αἰτοῦσι μὴ 'κδῶις παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.|
βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον.|
ἀλλ' ἡ Δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.| 343
αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένη<ν>.| 345
πέφρικα λεύσ<σ>ων τάσδ' ἕδρα<ς> κατασκίους·|
βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.| 347
ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον 354
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων, 356
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.| 358
οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι 365
ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῆι μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι. 369
ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις, 376
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ.
οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας L3[O]
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν. 380
εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν 387
νόμωι πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοί σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
ὡς οὐκ ἔχουσιν κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. 391
οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μὴ_μ' αἱροῦ κριτήν. 397
εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἄν, οὐδέ_περ κρατῶν, μὴ καὶ ποτὲ
εἴπηι λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι,
"ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν." 401
δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου, 407
δίκην κολυμβητῆρος εἰς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠινωμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται
μήτ' ἐν θεῶν ἕδρασιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὕμας τὸν πανώλεθρον θεὸν 414
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ. 416
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; 417
καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται· 438
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται σκάφος

στρέβλαισι ναυτικῆσιν ὡς προσηγμένον. 29 (19C)
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
[ἄτην γε μείζω, καὶ μεγ' ἐμπλήσας γόμου]
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος·
[ἀλγεινὰ θυμοῦ κέντρα κινητήρια].
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.|
πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.|
ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.|
ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.|
τάχ' ἂν γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.|
ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.|
λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει.|
εἰ μή τι πιστὸν τῶιδ' ὑποστήσεις στόλωι—|
τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;|
νέοις **πίναξι** βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.|
αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἀπ<λ>ῶς φράσον.|
ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.|
L3[I] ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.|
ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.|
καὶ {...} πολλαχῆι γε δυσπάλαιστα πράγματα.
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται·
470 ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
472 εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον· 5 (3C)
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων, 5
◆ {...} κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται, μηδ' ἀπορριφθῆι λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἶκτος εἰσιδὼν τάδε
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
Aesch. ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
Supp. τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.|
πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,
491 αἰδοῖον εὑρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.

ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν 493
εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἧι δι' ἄστεως 495
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχωι γένος
τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκηι φόβον·
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.|
στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.|
τούτωι μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;|
κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.|
καὶ δή σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.|
λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.|
καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;|
οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς <σ'> ἐκδώσομεν.|
ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.|
εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένηι.|
οὔτοί τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβωι φρενός.| 513
σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.| 515
ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
πείσω τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ,
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν. L3[I]
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.| 523
θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων. 600
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.|
ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί,
ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,| 603
ἔδοξεν Ἀργείοισιν, οὐ διχορρόπως, 605
ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαί με γηραιᾶι φρενί·
πανδημίαι γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
κἀρ<ρ>υσιάστους ξύν τ' ἀσυλίαι βροτῶν·
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῆι τὸ καρτερόν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῆι δημηλάτωι.
τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Ζηνὸς κότον
μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου Aesch.
πόλιν παχύναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα 618 Supp.
ἀμήχανου βόσκημα πημονῆς πέλειν. 620
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς 621

KEY:
- 🎶 within song
- 🗞 spoken by messenger
- † **crux** †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

first word(s) of line OUTLINED: first trimeter of new speaker.

Letters not underlined: Dindorf (Teubner 1870) and West (Teubner 1999) agree.

EXCLUDED:

375 δεῖπνόν <u><τ’></u> ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ’ ἀνήρ
850 **ὑπαντιάζειν †παιδί <u>μου</u>† πειράσομαι.**

Xerxes has spoken lines, but only 🎶 1054, 🎶 1056, 🎶 1060 and 🎶 1062 are trimeters, and they might be excluded because part of a strophe / antistrophe song.

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Dindorf (Teubner 1870)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at <u>ARCHIVE.ORG</u> (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 431 trimeters 3.0

<u>premiere</u>	<u>prize</u>	<u>trilogy</u>	<u>satyr play</u>
472 BCE	first	Phineus	Prometheus
City Dionysia		**Persae**	Pyrkaeus
		Glaucus	

A5

COMPANION TO

AESCHYLUS

ΠΕΡΣΑΙ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART, WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
176-333	**1-100**		
335-434	**101-200**	601-823	**301-400**
435-600	**201-300**	824-1062	**401-440**

3L 176-1062

PRINT TWO-SIDED: **33** to **38**

176 ΠΟΛΛΟΙΣ μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
ξύνειμ᾽, ἀφ᾽ οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·
ἀλλ᾽ οὔτί πω τοιόνδ᾽ ἐναργὲς εἰδόμην
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ᾽ εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ᾽ αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολύ,
κάλλει τ᾽ ἀμώμω καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ· πάτραν δ᾽ ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρωι λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν᾽, ὡς ἐγὼ ᾽δόκουν ὁρᾶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι· παῖς δ᾽ ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε κἀπράϋνεν, ἅρμασιν δ᾽ ὕπο
ζεύγνυσιν αὐτὼ καὶ λέπαδν᾽ ὑπ᾽ αὐχένων
τίθησι. χἡ μὲν τῆιδ᾽ ἐπυργοῦτο στολῆι
ἐν ἡνίαισί τ᾽ εἶχεν εὔαρκτον στόμα,
ἡ δ᾽ ἐσφάδαιζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίαι
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ᾽ ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
◆ Δαρεῖος οἰκτίρων σφε· τὸν δ᾽ ὅπως ὁρᾶι
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
ἐπεὶ δ᾽ ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλωι χερὶ
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ᾽ αἐτὸν πρὸς ἐσχάραν
◆◆ Φοίβου· φόβωι δ᾽ ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμωι
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλονθ᾽· ὁ δ᾽ οὐδὲν ἄλλό γ᾽ ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ᾽ ἔμοιγε δείματ᾽ ἔστ᾽ ἰδεῖν,
ὑμῖν τ᾽ ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ᾽ ἀνήρ,
κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
214 σωθεὶς δ᾽ ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.|
249 ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
ὡς ἐν μιᾶι πληγῆι κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ᾽ ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὅμως δ᾽ ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.|
ὡς πάντα γ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
261 αὐτὸς δ᾽ ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.|
266 καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
267 Πέρσαι, φράσαιμ᾽ ἂν οἷ᾽ ἐπορσύνθη κακά.|

μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
Aesch. Persae
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένον
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι,
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπωι θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί· πάντι γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχὴν διδόντες ἡδονῆι καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.|
ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.|
ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλυοῦσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
L2[O] ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
851 ◆ οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.|
1054 καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβῶ τὸ Μύσιον.|
1056 καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.|
1060 πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆι χερῶν.|
1062 ◆◆ καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.|

πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων 272
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.| 273 Aesch.
οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο 277 Persae
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.| 278
ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν· 284
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.| 285
σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη 290
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίαι
ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.|
Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆι τε καὶ βλέπει φάος.|
ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.|
Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν.
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῆι δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενὴς
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα L2[O]
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεύς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος,
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανών,
2 ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾶι βαφῆι.
καὶ Μάγος Ἀρᾶβος, Ἀρτάβης τε Βάκτριος
σκληρᾶς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμιστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
3 πένθος παρασχών, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος,
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνήρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε, πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἄπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχών, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδέ τῶνδε ὑπεμνήσθην πέρι·
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.|
αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν, 333

πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῶι στρατεύματι
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.|
πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους
ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς εἰς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξηι δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῆιδε λειφθῆναι μάχηι;
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπωι τύχηι.
down one θεοὶ πόλιν σῴζουσι Παλλάδος θεᾶς·|
up one ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;|
ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.|
ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;|
ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
◆ ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῶι Ξέρξηι τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι_
L2[I] ναῶν ἐπανθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῶι κρυφαίωι βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
◆◆ εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξηι, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβηι,
τάξαι νεῶν μὲν στῖφος ἐν στοίχοις τρισὶν
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιρρόθους,
ἄλλας δὲ κύκλωι νῆσον Αἴαντος πέριξ·
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακόν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός·
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχωι φρενὶ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
καὶ νὺξ ἐπήιει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
εἰς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
Aesch. πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
Persae καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς

32 (20C)

πέμπτος δὲ Μέρδις ἦρξεν, αἰσχύνη πάτραι
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλωι
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
[ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομος δ' Ἀρταφρένης.]
κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον,
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῶι στρατῶι·
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος φρονεῖ νέα,
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἕρξαντες τόσα.|
τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;|
εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἦι τὸ Μηδικόν·
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.|
πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπωι δὲ συμμαχεῖ;|
κτείνουσα λιμῶι τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.|
ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.|
ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.|
πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾶι τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;| **L2[I]**
παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
3 (1C) μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ἠιδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
4 πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πελανὸς αἱματοσταγὴς
πρὸς γῆι Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρωι γονῆι
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν· **Aesch.**
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν **Persae**
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾶι θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια

33 (21C)

Aesch. Persae

ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῆι, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα_
ἐν ὄμμασίν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾶι δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια,
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτόν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης ἴσον
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
622 τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.|
✦ 681 ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονοῦσ' ὅτλον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον;
L3[O] λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'· ἔστι δ' οὐκ εὐέξοδον,
✦✦ ἄλλως τε πάντως χοἰ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω· τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
693 τί δ' ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;|
759 τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, αἰείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε_,
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ὠιακοστρόφουν,
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίαι.
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
773 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ηὔθυνε στρατόν.

Aesch. Persae

κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῆι καθίστατο·
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχῆι κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῆι
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχωι θράσει·
σάλπιγξ δ' ἀϋτῆι πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν·
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῆι
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμωι, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν, "ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρώιων ἕδη,
θῆκας τε προγόνων. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών."
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε, κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς L3[O]
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ηὔθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μέν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῶι νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
4 (2C)
παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλωι πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον,
φυγῆι δ' ἀκόσμωι πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
5
ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέραι μιᾶι
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.|
αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.| 434

εὖ νυν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῆι.|
καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
λέξον τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῶι
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.|
Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῶι τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθνᾶσιν οἰκτρῶς δυσκλεεστάτωι μόρωι.|
οἲ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
ποίωι μόρωι δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι;|
νῆσός τίς ἐστι πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιά, δύσορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅτ' ἐκ νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωισοίατο,
κτείνειεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ' ὑπεκσῴζοιεν ἐναλίων πόρων,
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
αὐθημερὸν φάρξαντες εὐχάλκοις δέμας
◆ ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
L3[I] πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἄπο
θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν·
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
◆◆ Ξέρξης δ' ἀνῴμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγύ,
πεζῶι παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ἵησ' ἀκόσμωι ξὺν φυγῆι. τοιάνδε σοι
πρὸς τῆι πάροιθε συμφορὰν στένειν πάρα.|
ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε_.
σὺ δ' εἰπέ, ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;|
ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
Aesch. κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν·
Persae στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
250 δίψηι πονοῦντες, οἱ δ' {...} ὑπ' ἄσθματος κενοὶ

34 (22C) διεκπερῶμεν ἐς τὸ Φωκέων χθόνα
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶι·
κἀντεῦθεν ἧμας γῆς Ἀχαιΐδος πέδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψηι τε λιμῶι τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἠδὲ Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξιοῦ πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν. νυκτὶ δ' ἐν ταύτηι θεὸς
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος· θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότ' ηὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατός, περᾶι κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·
χὤστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας, ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
πίπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ηὐτυχει δέ τοι
ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίον.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας,
Θρήικην περάσαντες μόγις πολλῶι πόνωι,
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες, L3[I]
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.|
ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
5 (3C) ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῶι γένει.|
οἲ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά·
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ', ἐπειδὴ τῆιδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
6 ἔπειτα γῆι τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πελανὸν ἐξ οἴκων ἐμῶν,
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ', ἐάν_περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόληι, Aesch.
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους, Persae
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν.| 531
φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ, 598
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς, ὅταν κλύδων 300
κακῶν ἐπέλθηι, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·

ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν. 35
Aesch. ξένωι γὰρ εἰκώς, παντελῆ σαγὴν ἔχων,
Choe. ἥξω ξὺν ἀνδρὶ τῶιδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδηι, ξένος δὲ καὶ δορύξενος δόμων.
✦ ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησσίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶι φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾶι δόμος κακοῖς.
μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμους παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν
"τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε,
Αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔκδημός περ ὤν;"
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἀρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν "ποδαπὸς ὁ ξένος;" νεκρὸν
θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι·
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκωι καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνηι τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτωι δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω
L1[O] 584 ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.|
𝔸 **653** παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου βίαν.|
εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;|
ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων, 1
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους καθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
663 ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
665 αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὖσ' ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ 1
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.|
ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτηρία,
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·|
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείαι σαγῆι
εἰς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
350 677 ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ,

A6

KEY:
- ♪♪ within song
- spoken by messenger (none)
- † crux †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

first word(s) of line OUTLINED: first trimeter of new speaker.

Letters not underlined: Dindorf (Teubner 1870) and West (Teubner 1999) agree.

premiere	prize	trilogy	satyr play
458 BCE	?	Ag.	Proteus
		Choe.	
		Eum.	

A6

COMPANION TO

AESCHYLUS

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART, WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
10-180	**1-100**		
181-283	**101-200**	739-914	**401-500**
284-558	**201-300**	915-1059	**501-600**
559-738	**301-400**	1060-1064	**601-605**

2L 𝔸 10-677
2L 𝔹 678-1064

PRINT TWO-SIDED: **39** to **46**

Τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίαι ξυμφοράι προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
◆ ἢ πατρὶ τῶμῶι τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῶι
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδών, ὡς ἂν σαφῶς
21 μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.|
23 ♪♪ χοᾶν προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κόπωι·
33 ♪♪ ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον πνέων,
60 ♪♪ τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον·
66 ♪♪ δι' αἵματ' ἐκποθέν<θ>' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ,
67 ♪♪ τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρούδαν.
72 ♪♪ ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ|
84 δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβωι χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
πῶς εὔφρον' εἴπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλωι φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
L1[I] τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
𝔸 χέουσα τόνδε πελανὸν ἐν τύμβωι πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς
εὖ τ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν τε τῶν καλῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβωι τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.|
αἰδουμένη σοι βωμὸν ὣς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.|
λέγοις ἄν, ὥσπερ ἠιδέσω τάφον πατρός.|
φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.|
τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;|
πρῶτον μὲν αὐτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.|
Aesch. ἐμοί τε καὶ σοὶ τἄρ' ἐπεύξομαι τάδε;|
Choe. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.|
τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆιδε προστιθῶ στάσει;|
μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.|

36 (23C) ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα.
αὐτὸς δὲ σῴζει τόνδε τιμήσας λόγον.|
καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.|
ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνός, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.|
οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.|
ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;|
τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.|
καὶ ποῖ τελευτᾶι καὶ καρανοῦται λόγος;|
ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.|
τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;|
αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν τὠνείρατι.|
καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;|
ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.| L1[I]
οὔτοι μάταιον ἂν τόδ' ὄψανον πέλοι.| 𝔸
ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγγεν ἐπτοημένη,
πολλοὶ δ' ἀνῆιθον, ἐκτυφλωθέντες σκότωι,
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει δ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
2 (1C) ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.|
ἀλλ' εὔχομαι γῆι τῆιδε καὶ πατρὸς τάφωι
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ 543
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον, 545
θρόμβοι δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
2 ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῶιδ' ἐπώιμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.[|]
τερασκόπον δὴ τῶνδε σ' αἱροῦμαι πέρι.|
γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις.|
ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω, down one
τοὺς δ' ἔν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγω.| up one
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς, Aesch.
ὡς ἂν δόλωι κτείναντες ἄνδρα τίμιον Choe.
δόλωι γε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῶι βρόχωι
θανόντες, ἧι καὶ Λοξίας ἐφήμισεν, 558

ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
Aesch. {...} ὁρῶντα λαμπρόν, ἐν σκότωι νωμῶντ' ὀφρύν.
Choe. τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
◆ καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεσθαι πόλεως
χαλκηλάτοι πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν· δέχεσθαι <δ'> οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήισκειν χρόνωι
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτωι μόρωι.]
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργόν ἐστ' ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξωι φρενὶ,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
305 θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται.|
479 πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν,
αἰτουμένωι μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.|
481 κἀγὼ πάτερ, τοιά<ν>δέ σου χρείαν ἔχω,|
L2[O] 483 οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
𝔸 κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοις ἔσει
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός.|
κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.|
ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.|
ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος.|
μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.|
μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὧι σ' ἐκαίνυσαν,|
πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ὅθ' ἡιρέθης, πάτερ,|
αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.|
ἆρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;|
ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;|
ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.|
καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφωι·
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόον.|
καὶ μὴ 'ξαλείψηις σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε·
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών·
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον,
250 507 τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σῴζοντες λίνου.

37 (24C) εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.|
τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη| **Aesch.**
τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.| **Choe.**
ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινα|
πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις;|
ἁπλῶς τὶ φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.|
καὶ ταῦτά μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;|
πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;| {...} **123**
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλυεῖν ἐμὰς **125**
εὐχὰς, πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει· **128**
λέγω καλοῦσα, "πατέρ, ἐποίκτιρόν τ' ἐμὲ **130**
φίλον τ' Ὀρέστην φῶς ἄναξομεν δόμοις.
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχηι τινὶ
κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῆι τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναι σου, πάτερ, τιμάορον, **L2[O]**
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην· **144** 𝔸
[κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·] **146**
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι καὶ γῆι καὶ δίκηι νικηφόρωι."
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
3 (2C) ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.| **151**
ἔχει μὲν ἤδη <γ>απότου<ς> χοὰς πατήρ· **164**
κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.|
λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβωι.|
ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφωι.|
3 τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;|
εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.|
πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;|
οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἑνὸς κείραιτό νιν.|
ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.|
καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.|
ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.|
αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.|
μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦι τόδε;|
μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.|
καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;|
ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί.| **100**

οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.|
κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίωι βέλει·
◆ ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφαρκτοι δυσχίμου πλημυρίδος,
πλόκαμον ἰδούσηι τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμή γε μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου· σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
εἴθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην,
? ἀλλ' ἢ σάφ' ἦν τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
205 καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
L2[I] 207 καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
𝔸 αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
{…} πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις·
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.|
εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.|
ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;|
εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.|
καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένηι βροτῶν;|
σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.|
καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;|
ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.|
ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;|
αὐτὸς κατ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.|
ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.|
κἀν τοῖς ἐμοῖσιν, εἴπερ ἐν τοῖς σοῖς ἐγώ.|
ὡς ὄντ' Ὀρέστην ἆρα σ' ἐγὼ προσεννέπω;|
αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
down one ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ.
Aesch. ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς
Choe. {…} σαυτῆς ἀδελφοῦ σύμμετρον τὠμῶι κάραι·
up one σκέψαι τομῆι προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς
231 ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός,

38 (25C) σπάθης τε πληγὰς ἠδὲ θήρειον γραφήν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾶι δὲ μὴ 'κπλαγῆις φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῶιν ὄντας πικρούς.|
ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῆι πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.|
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστός τ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων· **243**
πάντων μεγίστωι Ζηνὶ συγγένοιτό μοι. **245**
Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ· **246**
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι **248**
δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελῆς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδέ τ', Ἠλέκτραν <λ>έγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σὲ τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς· **L2[I]**
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν 𝔸
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασι.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.|
ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός,
4 (3C) σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείληι τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.|
οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
4 ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους·
[τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον·
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῆι φίληι ψυχῆι τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῶιν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις **Aesch.**
λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν· **Choe.**
λευκὰς δὲ κόρσας τῆιδ' ἐπαντέλλειν νόσωι·
ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἐρινύων 283

Aesch. Choe.

◆

ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
Στροφίος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγωι·
“ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν’, εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ’ Ὀρέστην εἰπὲ, μηδαμῶς λάθηι.
εἴτ’ οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ’ οὖν μέτοικον, ἐς τὸ πᾶν αἰεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.”
τοσαῦτ’ ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων
οὐκ οἶδα τὸν τεκόντα δ’ εἰκὸς εἰδέναι.|
οἲ ’γώ, κατ’ ἄκρας εἶπας ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρὰ,
ὡς πόλλ’ ἐπωπᾶις κἀκποδὼν εὖ κείμενα,
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ’ ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἔγγραφει.|
ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ’ εὐδαίμοσι
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;

L1[O]
𝔹

L1[O]
𝔹

πρὸς δυσσεβείας <δ’> ἦν ἐμοὶ τόδ’ ἐν φρεσὶ,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.|
οὔτοι κυρήσεις μείον’ ἀξίας σέθεν,
οὐδ’ ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ’ ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ’ ἀγγελῶν.
ἀλλ’ ἔσθ’ ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἄγ’ αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους·
κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ἐπ’ εὐθύνωι τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευ<σ>όμε<σ>θα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.| 718
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν· 730
τροφὸν δ’ Ὀρέστου τήνδ’ ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ’ ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.|
Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ’ ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ απ’ ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων, 738

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Dindorf (Teubner 1870)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνηι, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχειν
φήμης ὕφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλυὼν ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
◆ εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν' ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
{…} καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσηι· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπωι φρενός·
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
κναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὴ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
L1[I] στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
𝔹 οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.|
πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;|
ὅπως; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.|
εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ.|
ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.|
μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύηι,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσηι φρενί.
ἐν ἀγγέλωι γὰρ κυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.|
ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;|
ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.|
καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.|
οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.|
τί φής; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;|
ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέληι πέρι.|
ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
782 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.|
838 ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
Aesch. 840 ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
Choe. μόρον γ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' αὖ φέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος αἱματοσταγὲς φόνωι
843 τῶι πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένωι.

COMPLETE TRIMETERS IN FRAGMENTS:

fr. 1 Ἑρμῆ χθόνιε πατρῶι' ἐποπτεύων κράτη,
fr. 1 σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένωι·
fr. 1 ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
fr. 4 τύμβου δ' ἐπ' ὄχθωι τῶιδε κηρύσσω πατρὶ {…}
fr. 4 τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον {…}
fr. 7a οὐ γὰρ παρ<ὢν> ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον,
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾶι νεκροῦ.

L1[I]
𝔹

EXCLUDED:

32 ♫ τορὸς γὰρ {Φοῖβος} ὀρθόθριξ δόμων
124 <ἄρηξον,> Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
129 κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας †βροτοῖς†·
145 ταῦτ' ἐν μέσωι τίθημι †τῆς κακῆς ἀρᾶς,†
206 †ποδῶν ὅμοιοι† τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
244 <μόνον> Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῶι τρίτωι
247 ἰδοῦ δὲ γένναν <εὖν>ιν ἀετοῦ πατρὸς,
482 φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθωι <μόθον>.
544 οὔφις †ἐπ' ἀμὰ σπαργαν' ἠπλείζετο,†
875 οἴμοι, πανοίμοι δεσπότου †τελουμένου†,
664 γυνὴ †τόπαρχος†, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
1041a <μνήμηι φυλάσσειν οἷ'> ἐπορσύνθη κακά
1041b καὶ μαρτυρεῖν μοι Μενέλεως <ἐὰν μόληι·>

Aesch.
Choe.

Aesch. Choe.

ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.|
ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὴ κοὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.|
ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
✦ 1064 θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

41

Aesch. Choe.

πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρῴσκουσι, θνῄσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;|
ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
εἴσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.|
ἰδεῖν ἐλέγξαί τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνῄσκοντος ἐγγύθεν παρών,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν' ἂ<ν> κλέψειεν ὠμματωμένην.| 854
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν. 876
Αἴγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένωι· τί γάρ;
κωφοῖς ἀϋτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμήστρα; τί δρᾶι;|
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκης πεπληγμένος.|
τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;|
τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.|
οἲ 'γώ· ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
L2[O] 𝔹 εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.|
σὲ καὶ ματεύω· τῶιδε δ' ἀρκούντως ἔχει.|
οἲ 'γώ· τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.|
φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῶι τάφωι
κείσει· θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶις ποτέ.|
7 ἐπίσχες ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ὧι σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.|
Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;|
ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα, πιστά τ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.|
7 κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω·
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός·
τούτωι θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.|
ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.|
πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;|
ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.|
καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.|
οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀράς, τέκνον;|
τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.|
οὔτοι σ' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους.| 914

διχῶς ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός.|
ποῦ δῆθ᾽ ὁ τῖμος, ὅντιν᾽ ἀντεδεξάμην;|
αἰσχύνομαί σοι τοῦτ᾽ ὀνειδίσαι σαφῶς.|
μᾶλλ᾽ εἴφ᾽ ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.|
◆ μὴ ᾽λεγχε τὸν πονοῦντ᾽ ἔσω καθημένη.|
ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.|
τρέφει δέ γ᾽ ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.|
κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.|
σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.|
ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.|
τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;|
ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.|
πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε ἐπουρίζει μόρον.|
οἲ ᾽γὼ τεκοῦσα τόνδ᾽ ὄφιν ἐθρεψάμην.
ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.|
{…} ἔκανες τὸν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.|
στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ᾽ ὅμως αἱρούμεθα,
934 ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.|
973 ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ᾽ ἥμενοι,
φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
πάρεστιν, ὅρκός τ᾽ ἐμμένει πιστώμασι·
L2[I] ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίωι πατρὶ
𝔹 καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ᾽ εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ᾽ αὖτε, τῶνδ᾽ ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίωι πατρί,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ᾽ αὐτὸ καὶ κύκλωι παρασταδὸν
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ᾽, ὡς ἴδηι πατήρ,
οὐχ οὑμός, ἀλλ᾽ ὁ πάντ᾽ ἐποπτεύων τάδε
{Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.}
ὡς ἂν παρῆι μοι μάρτυς ἐν δίκηι ποτέ,
ὡς τόνδ᾽ ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην·
ἥτις δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ τοῦτ᾽ ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγκ᾽ ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ᾽ ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν,
τί σοι δοκεῖ, μύραινά γ᾽ εἴτ᾽ ἔχιδν᾽ ἔφυ
σήπειν θιγοῦσ᾽ ἂν ἄλλον οὐ δεδηγμένον
τόλμης ἕκατι κἀκδίκου φρονήματος.
τί νιν προσειπὼ καὶ τύχω μάλ᾽ εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρός, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
Aesch. δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν.
Choe. ἄρκυν τ᾽ ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνήρ,
1002 ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ

42 (26C) βίον νομίζω<ν>, τῶιδέ τἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
τοιάδ᾽ ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ᾽· ὀλοίμην πρόσθ<εν> ἐκ θεῶν ἄπαις.| **1006**
ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι **1010**
φᾶρος τόδ᾽, ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνωι ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών,
πατροκτόνον θ᾽ ὕφασμα προσφωνῶν τόδε.
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ᾽ ἔχων μιάσματα.| **1017**
ἀλλ᾽, ὡς ἂν εἰδῆτ᾽, οὐ γὰρ οἶδ᾽ ὅπηι τελεῖ, **1021**
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶν δρόμου
ἐξωτέρω. φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίαι φόβος
ἄιδειν ἕτοιμος ἠδ᾽ ὑπορχεῖσθαι κότωι.
ἕως δ᾽ ἔτ᾽ ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ᾽ οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ᾽ ἐμοὶ
πράξαντι μὲν ταῦτ᾽ ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ᾽ οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξωι γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ᾽, ὡς παρεσκευασμένος **L2[I]**
ξὺν τῶιδε θαλλῶι καὶ στέφει προσίξομαι 𝔹
μεσόμφαλόν θ᾽ ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ᾽ αἷμα κοινόν· οὐδ᾽ ἐφ᾽ ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
8 (4C) τά δ᾽ ἐν χρόνωι μοι πάντας Ἀργείους λέγω **1040**
ἐγὼ δ᾽ ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος, {…} **1042**
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.|
ἀλλ᾽ εὖ γ᾽ ἔπραξας, μηδ᾽ ἐπιζευχθῆι<ς> στόμα
φήμηι πονηρᾶι μηδ᾽ ἐπιγλωσσῶ κακά·
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.|
8 δμωαὶ γυναῖκες αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκέτ᾽ ἂν μείναιμ᾽ ἐγώ.|
τίνες σε δόξαι, φίλτατ᾽ ἀνθρώπων, πάλιν
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ, νικῶν πολύ.|
οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.|
ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς εἰς φρένας πίτνει.| Aesch.
ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή, Choe.
κἀξ ὀμμάτων στάζουσι αἷμα δυσφιλές.|
σώσει καθαρμός· Λοξίας δὲ προσθιγὼν 1059

[Aesch.]
PB

οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην, 43
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ᾽ ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
ἔφυρον εἰκῆι πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ἦισαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ᾽ ἔναιον ὥστ᾽ ἀήσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ᾽ οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
οὔτ᾽ ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον, ἀλλ᾽ ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔς τε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμόν, ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμην ἁπάντων, μουσομήτορ᾽ ἐργάνην.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασίν θ᾽, ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένοινθ᾽, ὑφ᾽ ἅρμά τ᾽ ἤγαγον φιληνίους
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ᾽ οὔτις ἄλλος ἀντ᾽ ἐμοῦ
λινόπτερ᾽ ηὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ᾽ ἐξευρὼν τάλας
✦ βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ᾽ ὅτωι
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.|
L1[O] πέπονθας αἰκὲς πῆμ᾽· ἀποσφαλεὶς φρενῶν
A πλανᾶι, κακὸς δ᾽ ἰατρὸς ὥς τις εἰς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.|
τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι, 1
οὐκ ἦν ἀλέξημ᾽ οὐδέν, οὔτε βρώσιμον,
οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
χρείαι κατεσκέλλοντο, πρίν γ᾽ ἐγώ σφισιν
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ 1
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ᾽ αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ᾽, οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ᾽ ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ᾽ ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν,
χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν·
496 κνίσηι τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν 47

KEY:
- ♪♪ within song (none)
- spoken by messenger (none)
- † **crux** †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

first word(s) of line OUTLINED:
first trimeter of new speaker.

Letters not underlined:
Dindorf (Teubner 1870) and
West (Teubner 1999) agree.

premiere	prize	trilogy	satyr play
? 480s	?	**P. Bound**	?
- 410 BCE		P. Unbound	
		P. Fire Bringer	

[A]7

COMPANION TO

[AESCHYLUS]

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

METRICAL
TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-107	**1-100**	626-734	**401-500**
108-307	**101-200**	735-835	**501-600**
308-446	**201-300**	836-965	**601-700**
447-625	**301-400**	966-1039	**701-774**

2L A 1-496
2L B 497-1039

PRINT
TWO-SIDED:
47 to 56

ΧΘΟΝΟΣ μὲν ἐς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῆι τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.|
Κράτος Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διός
ἔχει τέλος δὴ κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίαι φάραγγι πρὸς δυσχειμέρωι·
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
εὐωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
προσπασσαλεύσω τῶιδ' ἀπανθρώπωι πάγωι,
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτέ του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοιβῆι φλογὶ
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένωι δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
πάχνην θ' ἑώιαν ἥλιος σκεδᾶι πάλιν·
L1[I] ◆ ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
A τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης·
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
ὀρθοστάδην ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῆι.|
εἶεν, τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;|
τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.|
σύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;|
ἀεί γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.|
ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· συ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.|
ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.|
τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἁπλῶι λόγωι
[Aesch.] τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.|
PB ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.|
ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.|

44 (27C)
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῶι Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος· ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας·
τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῶι Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις· σεαυτὸν σῶιζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἔς τ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσηι χόλου.|
οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
ὀργῆς ζεούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;|
ἐάν τις ἐν καιρῶι γε μαλθάσσηι κέαρ
καὶ μὴ σφυδῶντα θυμὸν ἰσχναίνηι βίαι.|
ἐν τῶι προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾶις ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.|
μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.| L1[I]
ἔα με τῆιδε τῆι νόσωι νοσεῖν, ἐπεὶ A
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν.|
ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.|
σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.|
μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάληι.|
2 (1C) ἦ τῶι νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;|
τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῆι κέαρ.|
ἡ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.|
στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.|
ὁρμωμένωι μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τἂν
2 σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.| 396
μή τοι χλιδῆι δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίαι 436
σιγᾶν με· συννοίαι δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ', ὥς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν [Aesch.]
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους. PB
λέξω δέ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος· 446

θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλωι. 45 (28C)
[Aesch.] γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
PB νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλοι
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων·
σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων ὅτι
γλώσσηι ματαίαι ζημία προστρίβεται;|
ζηλῶ σ' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
✦ πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω.
L2[O] πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
𝔸 πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῆις ὁδῶι.|
πολλῶι γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
ἢ σαυτόν· ἔργωι κοὐ λόγωι τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσηις.
αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.| 3 (2C)
τὰ μέν σ' ἐπαινῶ κοὐδαμῇ λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις· ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' οὕνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν. 3
οὐ δῆτ', ἐπεί με χαὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ὤμοιυ ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ὤικτειρα, δάϊον τέρας
ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον,
Τυφῶνα θοῦρον, †πᾶσιν ὃς ἀντέστη† θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
357 ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίαι· 49

ἔγνωκα τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.|
οὔκουν ἐπείξηι τῶιδε δεσμὰ περιβαλεῖν, [Aesch.]
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῆι πατήρ;| PB
καὶ δὴ πρόχειρα ψέλια δέρκεσθαι πάρα.|
βαλὼν νυν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.|
περαίνεται δὴ κοὐ ματᾶι τοὔργον τόδε.|
ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.|
ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.|
καὶ τήνδε νυν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθηι σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.|
πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.|
ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.|
αἰαῖ, Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.|
σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις· ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.|
ὁρᾶις θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.|
ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.|
δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.|
ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίαι.|
καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῶι πόνωι.|
ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας L2[O]
ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.| 𝔸
ὅμοια μορφῆι γλῶσσά σου γηρύεται.|
σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχυτῆτα μὴ 'πίπλησσέ μοι.|
στείχωμεν· ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.|
ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθη. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
ὅτωι τρόπωι τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης.|
ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμήτωρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ' οἵαις αἰκίασιν διακναιόμενος 94
καίτοι τί φημι; πάντα προυξεπίσταμαι 101
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα 107

πορῶν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω
[113] ὑπαίθριος δεσμοῖς προσπεπαρμένος.|
[193] πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἧμιν λόγον,
ποίωι λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἧμας, εἴ τι μὴ βλάπτηι λόγωι.|
ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῆ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤιοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
◆ καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ἧι κρανοῖτο προυτεθεσπίκει,
L2[I] ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
𝔸 χρείη, δόλωι δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα
ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν·
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἀντημείψατο·
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῆι τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷιον εἰς θρόνον
καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν, βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀϊστώσας γένος
[Aesch.] τὸ πᾶν ἔχρηιζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
PB καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελυσάμην βροτοὺς
236 τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.

46 (29C) τῶι τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺς δ' ἐν οἴκτωι προθέμενος, τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.|
σιδηρόφρων γε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾶι
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρηιζον εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.|
καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.|
μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;|
θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.|
τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;|
τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.|
μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.|
πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.|
καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;|
ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.|
τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε κοὐδαμῆ χαλᾶι κακῶν,
οὐδ' ἐστὶν ἄθλου τέρμά σοι προκείμενον;|
οὐκ ἄλλό γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνωι δοκῆι.|
δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾶις ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.| L2[I]
ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα 𝔸
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς ηὑρόμην πόνους.
4 (3C) οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίασί με
κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε
4 τῶι νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.| 276
ἔα, τί χρῆμα λεύσσω; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν 298
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον, [Aesch.]
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα, PB
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.|
50 ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι 307

ὀσφῦν πυρώσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
ὥδωσα θνητούς, καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ’ ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ’· ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν’ ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδείς, σάφ’ οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθωι πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.|
μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ’ ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ’ ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.|
οὐ ταῦτα ταύτηι Μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεὶς ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ’ ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῶι.|
τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;|
Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ’ Ἐρινύες.|
τούτων ἄρα Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος.|
οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.|
τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;|
✦ τοῦτ’ οὐκέτ’ ἂν πύθοιο μηδὲ λιπάρει.|
ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.|

L1[O] 𝔹

ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ’ οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῴζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.| **525**
πῶς δ’ οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης, **589**
τῆς Ἰναχείας; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥραι στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.| **592**
λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν, **609**
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ’, ἀλλ’ ἁπλῶι λόγωι,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ’ ὁρᾶις Προμηθέα.|
ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;|
ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.|
οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;|
λέγ’ ἥντιν’ αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.|
σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ’ ὤχμασε.|
βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.|
ποίων δὲ ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνεις;|
τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσας μόνον.|
καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον τίς ἔσται τῆι ταλαιπώρωι χρόνος.|
τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.|
μήτοι με κρύψηις τοῦθ’ ὅπερ μέλλω παθεῖν.|

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Dindorf (Teubner 1870)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

ἀλλ᾽ οὐ μεγαίρω τοῦδε τοῦ δωρήματος.| 48
τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;|
φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ᾽ ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.|
μή μου προκήδου μᾶσσον ὧν ἐμοὶ γλυκύ.|
ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.|
μήπω γε· μοῖραν δ᾽ ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ᾽ ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.|
σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ᾽ ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός·
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ᾽, ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.|
οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μύθωι πᾶν ὅπερ προσχρήιζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ᾽ αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίαι προσέπτατο.
αἰεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· "ὦ μέγ᾽ εὔδαιμον κόρη,
τί παρθενεύει δαρὸν, ἐξόν σοι γάμου
✦ τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
L1[I] θέλει· σὺ δ᾽, ὦ παῖ, μἀπολακτίσηις λέχος L1[I]
𝔹 τὸ Ζηνὸς, ἀλλ᾽ ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν 𝔹
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσηι πόθου."
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι
συνειχόμην δύστηνος, ἔς τε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφαντ᾽ ὀνείρατα. 6
ὁ δ᾽ ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ᾽ ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
ἧκον δ᾽ ἀπαγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ᾽ εἰρημένους.
τέλος δ᾽ ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχωι
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη 6
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ᾽ ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν
ἐξήλασέν με κἀπέκλῃσε δωμάτων
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ᾽ ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεραστὶς δ᾽, ὡς ὁρᾶτ᾽, ὀξυστόμωι
μύωπι χροισθεῖσ᾽ ἐμμανεῖ σκιρτήματι 52

[Aesch.]
PB

49 ἦισσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
[Aesch.] PB Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενὴς [Aesch.] PB
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς, τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν †ἀφνίδιος† μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείαι γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
σύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.| 686
πρώι γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ· 696
ἐπίσχες ἐς τ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθηις.|
λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι τορῶς.|
τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγου
θυμῶι βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθηις ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
◆ στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξηι νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
L2[O] πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις, L2[O]
𝔹 ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι· 𝔹
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἁλιστόνοις πόδας
χρίμπτουσα ῥαχίασιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
7 ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσηις, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόληις, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾶι μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
7 βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως·
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
53 κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον 734

50 ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ’. ἆρ’ ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ’ ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῆιδε γὰρ θνητῆι θεὸς
χρῄζων μιγῆναι τάσδ’ ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ’ ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος· οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
741 εἶναι δόκει σοι μηδέπω ’ν προοιμίοις.|
743 σὺ δ’ αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνηι κακά;|
ἦ γάρ τι λοιπὸν τῆιδε πημάτων ἐρεῖς;|
δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.|
τί δῆτ’ ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ’ οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ’ ἐμαυτὴν τῆσδ’ ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.|
ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτωι θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ’ οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσηι τυραννίδος.|
ἦ γάρ ποτ’ ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;|
ἥδοι’ ἄν, οἶμαι, τήνδ’ ἰδοῦσα συμφοράν.|
◆ πῶς δ’ οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;|
ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα.|
L2[I] πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συλληθήσεται;|
𝔹 πρὸς αὐτὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.|
ποίωι τρόπωι; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.|
γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ὧι ποτ’ ἀσχαλεῖ.|
θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.|
τί δ’ ὅντιν’; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.|
ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;| 8
ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.|
οὐδ’ ἔστιν αὐτῶι τῆσδ’ ἀποστροφὴ τύχης;|
οὐ δῆτα, πλὴν ἐὰν ἔγω ’κ δεσμῶν λυθῶ.|
τίς οὖν ὁ λύσων σ’ ἐστὶν ἄκοντος Διός;|
τῶν σῶν τιν’ αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.|
πῶς εἶπας; ἦ ’μὸς παῖς σ’ ἀπαλλάξει κακῶν;|
τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ’ ἄλλαισιν γοναῖς.| 8
ἥδ’ οὐκέτ’ εὐξύμβλητος ἡ χρησμωιδία.|
καὶ μηδὲ σαυτῆς γ’ ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.|
μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ’ ἀποστέρει.
δυοῖν λόγοιν σε θατέρωι δωρήσομαι.|
ποίοιν πρόδειξον αἵρεσίν τ’ ἐμοὶ δίδου.|
δίδωμ’· ἑλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ’ ἐμέ.|
[Aesch.] τούτων σὺ τὴν μὲν τῆιδε, τὴν δ’ ἐμοὶ χάριν
PB θέσθαι θέλησον, μηδ’ ἀτιμάσηις λόγου·
καὶ τῆιδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
550 ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.|

ἔπεισ’ ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῆι καὶ κεραυνίαι φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ’ ἀγκάλη σε βαστάσει·
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις εἰς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων, δαφοινὸς ἀετός, λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ’ ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῆι, θελήσηι τ’ εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην κνεφαῖά τ’ ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ’· ὡς ὅδ’ οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ’ αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἀμείνον’ ἡγήσηι ποτέ.|
ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ’ ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πείθου· σοφῶι γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.| 1039

L2[I]
𝔹

[Aesch.]
PB
774

τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
[Aesch.] σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
PB κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῆιδε λατρεύειν πέτραι
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
{...} οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.|
χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.|
χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.|
ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾶι;|
ἁπλῶι λόγωι τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.|
κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσον.|
νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.|
εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.|
ὤμοι; | τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.|
ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.|
καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.|
σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἄν ὄνθ' ὑπηρέτην.|
ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρήιζει πατήρ.|
καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῶι χάριν.|
ἐκερτόμησας δῆθεν ὥς παῖδ' ὄντα με.|
οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾶις ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
✦ οὐκ ἔστιν ἄικισμ' οὐδὲ μηχάνημ' ὅτωι
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
L3[O] πρὶν ἂν χαλασθῆι δεσμὰ λυμαντήρια.
𝔹 πρὸς ταῦτα ῥιπτείσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρωι δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.|
ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.|
ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.|
τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.|
ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.|
λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
λιταῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζηι καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
ἀτὰρ σφοδρύνηι γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῶι φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ κατ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖον σθένει.
σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆις λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία

51 (30C) ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήιζετε. [Aesch.]
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω, PB
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσηις ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔς τ' ἂν ἐξίκηι
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ·
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκλαγγεῖς κύνας
γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις, κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκηι
καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο L3[O]
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος. 𝔹
οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
9 (4C) ἐπανδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.|
εἰ μέν τι τῆιδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.|
τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
9 ὅπως δ' ἂν εἰδῆι μὴ μάτην κλυοῦσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστι Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
[μέλλουσ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι.]

ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦιξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆιδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
εἰς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς,
Νείλου πρὸς αὐτῶι στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
[ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον].
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημ' ἀφῶν
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται {…} θηλυκτόνωι
Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτωι θράσει·
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ
κτεῖναι ξύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς·
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει· τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπηι, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.|
ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
ἔσται ταπεινός· οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῶι πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα χὧι τρόπωι. πρὸς ταῦτά νυν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῶι ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὑτῶι, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
τρίαιναν αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾶι.
πταίσας δὲ τῶιδε πρὸς κακῶι μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.|
σύ θην, ἃ χρήιζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶι Διός.|
ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.|
καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;|
καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.|
πῶς οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;|
τί δαὶ φοβοίμην ὧι θανεῖν οὐ μόρσιμον;|
ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.|
ὁ δ' οὖν ποείτω· πάντα προσδοκητά μοι.|
οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.|
σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.|
σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις
πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάληις· ὁρᾶις δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.|
σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠισθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.|
τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.|